

Instanța de fond: A. Catană
Instanța de apel: N. Craiu, A. Mincina, L. Bulgac

Dosarul nr. 2ra-1173/14

ÎNCHEIERE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu,

Judecători:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Maia Laguta, președintele asociației obștești „Salvgardare” împotriva Ministerului Afacerilor Interne, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011,

c o n s t a t ă :

La 24 mai 2011, Maia Laguta, președintele asociației obștești „Salvgardare” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 02 octombrie 2009, Ministerul Afacerilor Interne prin persoană cu funcție de răspundere – ministru de interne (d-nul Catan V.), în cadrul ședinței Parlamentului RM a declarat referitor la protestele pensionarilor din 29 septembrie 2009, organizate de SA „SALVGARDARE”: „în

spatele acestora (pensionari) activează mișcări cu caracter extremist, naționalist dintre care se evidențiază Asociația „Salvgardare” lider – Maia Laguta...”. De asemenea, a menționat că în aceeași zi, a fost reținută și condusă la Comisariatul Poliției Centru, unde pe numele său a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție administrativă.

Acest proces-verbal a fost contestat de către reclamantă la Judecătoria Centru, iar prin decizia căreia a fost întors poliției procesul-verbal ca necorespunzător cerințelor legale. Totodată, a indicat că declarația făcută de Ministerul Afacerilor Interne (ministrul V.Catan) poartă un caracter de dezinformare, urmărind scopul de a o discredita în fața societății.

Același scop a fost urmărit și de Comisariatul de Poliție s. Centru, prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție administrativă, care a acționat la indicația Ministerului Afacerilor Interne.

Indică reclamanta că afirmațiile declarative ale Ministerului Afacerilor Interne, prin persoana cu funcție de răspundere, cum este ministrul, care are o mare influență asupra opinii publice se contrazic cu obligațiunile asigurării (conform competenței) informației veridice cetățenilor.

La fel, populația fiind consumatori ai informației, iar Ministerul Afacerilor Interne – deținător al informației, consumatorilor le-a fost încălcat dreptul la informație precisă, veridică, și deplină. Consideră că această informație falsă și neprobată în aceeași zi a fost adusă la cunoștința societății prin intermediul posturilor de televiziune (PRO TV, TVC-21, EU TV). Ca urmare a declarației făcute de ministrul MAI, unele posturi de radio și ziare așa și numesc „Asociația „SALVGARDARE”, condusă de Maia Laguta – „organizație extremistă”.

Mai indică reclamanta că informația Ministerului Afacerilor Interne formează în opinia publică o părere despre ea, cum că este o criminală-recidivistă, înmulțind și răspândind aceasta informație, formând „imidj” de persoană neadecvată. Toate acestea îi aduc prejudicii morale în diferite relații în societate și astfel de „opinie” produce consecințe serioase pentru ea ca cetățean la realizarea drepturilor social-economice și politice.

Cere reclamanta recunoașterea declarației Ministerului Afacerilor Interne din 02 octombrie 2009, făcută de persoană cu funcție de răspundere în calitate de ministru, ca informație neveridică, neprobată și neîntemeiată; de a obliga pârâtul Ministerul Afacerilor Interne ca de către persoana cu funcție de răspundere în aceeași calitate de ministru, în aceeași formă, în același loc (Parlamentul RM) în prezența mass-media (inclusiv posturile TV: PRO TV, TVC-21, EU TV etc.) a dezminți, a respinge declarația din 02 octombrie 2009; repararea prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011, a fost admisă parțial acțiunea, s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne RM să dezminți informația lansată în ședința plenară a Parlamentului RM la 02 octombrie 2009, prin intermediul Centrului de presă al Ministerului Afacerilor Interne și anume afirmația că: „ în spatele acestora (pensionari) activează mișcări cu caracter extremist, naționalist dintre care se evidențiază Asociația „Salvgardare” lider - Maia Laguta...” în

termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești și s-a încasat dauna morală din contul Ministerului Afacerilor Interne în folosul Maiei Laguta în sumă de 1.000 lei cu titlu de despăgubiri morale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, cererea de apel declarată de către Ministerul Afacerilor Interne a fost respinsă, iar hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011 – menținută.

La 24 ianuarie 2014, Ministerul Afacerilor Interne a contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond, prin care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că atât instanța de apel, cât și cea de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 04 decembrie 2013, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 ianuarie 2014, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibilă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov